

Iliad: Book 18, Lines 1-38, 50-238

ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,

Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.

τὸν δ' εὖρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων

τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν:

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν: 5

ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

νηυσὶν ἐπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίῳ;

μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔειπε

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον ἔτι ζώντος ἐμεῖο 10

χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡέλιοιο.

ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς

σχέτλιος: ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ

ἄψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἔκτορι ἴφι μάχεσθαι.

εἶος ὃ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15

τόφρ' αἰ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς

δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν:

ὦ μοι Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος ἦ μάλα λυγρῆς

πεύσειαι ἀγγελίης, ἦ μὴ ὄφελλε γενέσθαι.

κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20

γυμνοῦ: ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ.

ὦς φάτο, τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα:

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἔλων κόνιν αἰθαλόεσσαν

χεύατο κακ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον:

νεκταρέφ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.

25

αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί τανυσθεὶς

κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων.

δμῶαί δ' ἄς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο Πάτροκλός τε

θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε

ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι

30

στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστης.

Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων

χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος: ὃ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ:

δεΐδιδε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀπαμήσειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὄμωξεν: ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ 35

ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι,

κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα: θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο

πᾶσαι ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς Νηρηίδες ἦσαν.

39–49: The poet lists the names of the Nereids.

τῶν δὲ καὶ ἀργύφειον πλῆτο σπέος: αἶ δ' ἅμα πᾶσαι 50

στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο:

ἔκλυτε κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι

εἶδεν' ἀκούουσαι ὅσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ.

ὦ μοι ἐγὼ δειλή, ὦ μοι δυσσαριστοτόκεια,

ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 55

ἔξοχον ἠρώων: ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος:

τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὦς γουνῶ ἀλωῆς

νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἶσω

Τρωσὶ μαχισόμενον: τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς

οἴκαδε νοστήσαντα δόμον Πηληϊῶν εἶσω.

60

ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρᾳ φάος ἠελίοιο

ἄχνηται, οὐδέ τί οἱ δύνamai χραισμῆσαι ἰοῦσα.

ἀλλ' εἴμ', ὄφρα ἴδωμι φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω

ὅττι μιν ἴκετο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.

ὦς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος: αἶ δὲ σὺν αὐτῇ

65

δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δὲ σφισι κῦμα θαλάσσης

ρήγνυτο: ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἴκοντο

ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερῶ, ἔνθα θαμειαὶ

Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.

τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ, 70

ὄξυ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἐοῖο,

καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:

‘τέκνον τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;

ἐξάυδα, μὴ κεῦθε: τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται

ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὔχεο χεῖρας ἀνασχῶν 75

πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν

σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.

τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:

‘μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν:

ἀλλὰ τί μοι τῶν ἥδος ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος 80

Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῶν ἑταίρων

ἴσον ἐμῆ κεφαλῇ; τὸν ἀπόλεσα, τεύχεα δ' Ἔκτωρ

δηώσας ἀπέδυσσε πελώρια θαῦμα ιδέσθαι

καλά: τὰ μὲν Πηληϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

ἤματι τῷ ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβalon εὐνή. 85

αἶθ' ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης ἀλίησι

ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.

νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἶη

παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξεται αὖτις

οἴκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε 90

ζῶειν οὐδ' ἀνδρεσσὶ μετέμμεναι, αἶ κε μὴ Ἔκτωρ

πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει,

Πατρόκλοιο δ' ἔλωρα Μενoitιάδεω ἀποτίση.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα:

ὠκύμορος δὴ μοι τέκος ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις: 95

αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἴκτορα πόντος ἐτοῖμος.

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:

ἄντίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐταίρω

κτεινομένῳ ἐπαμῦναι: ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. 100

νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμεν φάος οὐδ' ἐτάροισι

τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἴκτορι δίῳ,

ἀλλ' ἦμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,

τοῖος ἐὼν οἶος οὗ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105

ἐν πολέμῳ: ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.

ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο

καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι,

ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο

ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀέξεται ἠὔτε καπνός: 110

ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν ἀχνύμενοί περ,

θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη:

νῦν δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω

Ἔκτορα: κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι ὀππότε κεν δῆ 115

Ζεὺς ἐθέλη τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,

ὅς περ φίλτατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι:

ἀλλὰ ἐ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἴηρης.

ὣς καὶ ἐγών, εἰ δὴ μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται, 120

κείσομ' ἐπεὶ κε θάνω: νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,

καὶ τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων

ἀμφοτέρησιν χερσὶ παρειάων ἀπαλάων

δάκρυ' ὁμορξαμένην ἀδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην,

γνοῖεν δ' ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι: 125

μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέουσά περ: οὐδέ με πείσεις.

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα:

ἔναι δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι

τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὸν ὄλεθρον.

ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται 130

χάλκεα μαρμαίροντα: τὰ μὲν κορυθαίολος Ἴεκτωρ

αὐτὸς ἔχων ὄμοισιν ἀγάλλεται: οὐδέ ἔφημι

δηρὸν ἐπαγλαῖεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.

ἀλλά σὺ μὲν μὴ πω καταδύσειο μῶλον Ἄρηος

πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι: 135

ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι ἄμ' ἠελίῳ ἀνιόντι

τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.

ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἐοῖο,

καὶ στρεφθεῖσ' ἀλίησι κασιγνήτησι μετηύδα:

ὕμεις μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον 140

ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρός,

καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσατ': ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον

εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλησιν

υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.

ὣς ἔφαθ', αἴ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν: 145

ἦ δ' αὖτ' Οὐλυμπον δὲ θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα

ἦϊεν ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεΐκαι.

τὴν μὲν ἄρ' Οὐλυμπον δὲ πόδες φέρον: αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο

φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο. 150

οὐδέ κε Πάτροκλόν περ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ

ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν θεράποντ' Ἀχιλλῆος:

αὐτίς γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι

Ἴκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς φλογὶ εἵκελος ἀλκὴν.

τρὶς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἴκτωρ 155

ἐλκέμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα:

τρὶς δὲ δὺ' Αἴαντες θοῦριν ἐπειμένοι ἀλκὴν

νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν: ὃ δ' ἔμπεδον ἀλκὴν πεποιθῶς

ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὐτε

στάσκε μέγα ἰάχων: ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160

ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἶθωνα δύνανται

ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίσσθαι,

ὣς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δὺω Αἴαντε κορυστὰ

Ἔκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.

καί νύ κεν εἴρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος, 165

εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις

ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι

κρύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν: πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη.

ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα:

ὄρσοο Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν: 170

Πατρόκλω ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ

ἔστηκε πρὸ νεῶν: οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν

οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος,

οἱ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠγεμόεσσαν

Τρῶες ἐπιθύουσι: μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἔκτωρ 175

έλκέμεναι μέμονεν: κεφαλὴν δέ ἐ θυμὸς ἄνωγε

πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.

ἀλλ' ἄνα μηδ' ἔτι κείσο: σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω

Πάτροκλον Τρωῆσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι:

σοὶ λώβη, αἶ κέν τι νέκυς ἠσχυμμένος ἔλθη. 180

τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς:

Ἔϊρι θεὰ τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε;

τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδῆνεμος ὠκέα Ἴρις:

Ἦρη με προέηκε Διὸς κυδρὴ παράκοιτις:

οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185

ἀθανάτων, οἳ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς:

‘πῶς τὰρ ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε’ ἐκεῖνοι:

μήτηρ δ’ οὐ με φίλη πρὶν γ’ εἶα θωρήσσεσθαι

πρὶν γ’ αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι: 190

στεῦτο γὰρ Ἥφαιστοιο πάρ’ οἰσέμεν ἔντεα καλά.

ἄλλου δ’ οὐ τευ οἶδα τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,

εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.

ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὃ γ’ ἔλπομ’ ἐνὶ πρώτοισιν ὀμιλεῖ

ἔγγεῖ δηϊῶων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος. 195

τὸν δ’ αὖτε προσέειπε ποδὴνεμος ὠκέα Ἴρις:

‘εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε’ ἔχονται:

ἀλλ’ αὐτὸς ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,

αἶ κέ σ’ ὑποδείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν 200

τειρόμενοι: ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,

αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρτο Διὶ φίλος: ἀμφὶ δ' Ἀθήνη

ᾧμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,

ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων 205

χρύσειον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανόωσαν.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται

τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δῆϊοι ἀμφιμάχωνται,

οἳ τε πανημέριοι στυγερῶ κρίνονται Ἄρηϊ

ἄστεος ἐκ σφετέρου: ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι 210

πυρσοὶ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ

γίγνεται αἴσσουσα περικτιόνεσσιν ιδέσθαι,

αἶ κέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεω ἀλκτῆρες ἴκωνται:

ὦς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανε:

στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς 215

μίσγετο: μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.

ἔνθα στὰς ἦυσ', ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη

φθέγγετ': ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὄρσε κυδοιμόν.

ὦς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ

ἄστῳ περιπλομένων δηῖων ὑπο θυμοραϊστέων, 220

ὦς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένητ' Αἰακίδαο.

οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,

πᾶσιν ὀρίνθη θυμός: ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι

ἄψ ὄχρα τρόπεον: ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.

ἠνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ 225

δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος

δαιόμενον: τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς,

τρὶς δὲ κυκήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.

ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δωδέκα φῶτες ἄριστοι 230

ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες

κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι: φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι

μυρόμενοι: μετὰ δὲ σφι ποδώκης εἶπετ' Ἀχιλλεύς

δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἐταῖρον 235

B L O O M S B U R Y

κείμενον ἐν φέρτρῳ δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ,

τόν ῥ' ἦτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.